

Rok akademicki: 2020/2021

ID zajęć: 538303

ETAP: Semestr letni

Informacje ogólne:

Prowadzący: dr Andrzej Januszewski

Organizator: Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii

Liczba godzin tygodni / semestr: 2 / 30

Jezyk wykładowy: Język polski

Kierunek studiów:

Lokalizacja w planach rocznych: Rok - Semestr

Punkty ECTS:

Forma zaliczenia: Nie sklasyfikowany

Cele przedmiotu:

- C1. Omówienie specyfiki stylów funkcjonowania człowieka w sytuacjach konfliktowych z perspektywy charakterologicznej (person-centered)
- C2. Przedstawienie znaczenia rozwoju sił charakteru dla optymalizacji stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych
- C2. Kształtowanie umiejętności diagnozowania indywidualnego stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych oraz konfiguracji sił charakteru sprzyjającej optymalizacji tego stylu u klienta

Wymagania wstępne:

- W1. Zainteresowanie poruszaną problematyką i zaangażowanie
- W2. Znajomość podstaw w zakresie psychologii ogólnej, osobowości i zdrowia, psychologii organizacji
- W3. Znajomość problematyki przedmiotu "Zarządzanie konfliktem w organizacji"

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

WIEDZA

W1 – Student wymienia i definiuje style funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych z perspektywy charakterologicznej (K_W01, K_W14)

W2 – Student definiuje zasoby (siły charakteru) osób o różnych stylach funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych (K_W01, K_W14)

UMIĘTNOŚCI

U1 - Student stosuje zdobytą wiedzę w diagnostyce psychologicznej (K_U07, KU_08, K_U11)

U2 - Student stosuje zdobytą wiedzę w projektowaniu działań optymalizujących funkcjonowanie dorosłego człowieka w sytuacjach konfliktowych (K_U03, K_U06, K_U10)

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

K1 - Student rozumie znaczenie prewencji opartej na wzmacnianiu sił charakteru (zasobów osobowych) człowieka dla jego funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych – adekwatnej do jego sytuacji osobistej i zawodowej (K_K04, K_K 05, K_K 06)

Metody dydaktyczne:

Dyskusja, metody warsztatowe - aktywizujące do dyskusji i refleksji, wykład konwersatoryjny, prezentacja multimedialna

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

1. obecność i zaangażowanie w dyskusję
2. pisemna praca - opracowanie indywidualnej diagnozy człowieka dorosłego (1) jego stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych (2) odpowiadającej mu konfiguracji jego sił charakteru oraz (3) indywidualnego projektu rozwoju tych sił Projekt rozwoju powinien:
 - a. odpowiadać potrzebie optymalizacji stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych badanej osoby
 - b. być adekwatny do specyfiki funkcjonowania badanej osoby
3. przedstawienie do dyskusji grupowej i opracowanie w formie pisemnej wybranych z klasyfikacji VIA zasobów osobowych - dookreślenie ich z perspektywy znaczenia dla kształtowania efektywnego stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych

Treści programowe przedmiotu:

1. Styl a sposób funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych – odmiennosc i znaczenie rozróżnienia dla praktyki psychologicznej
2. Różnice między uwarunkowaniami osobowościowymi a uwarunkowaniami charakterologicznymi stylów funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych - znaczenie rozróżnienia dla praktyki psychologicznej
3. Orientacja na współdziałanie i zabezpieczenie/rywalizację jako kryterium oceny stylu funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych z

perspektywy charakterologicznej

4. Metody i modele ważne dla diagnostyki stylów funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych z perspektywy charakterologicznej

a. Skala Podstawowych Potrzeb Psychologicznych Deci'ego i Ryana

b. Skala Wiary w grę o Sumie Zerowej Różyckiej i Wojciszke

c. Kwestionariusz Strategii Sukcesu Czuwary i Uchnasta a model stylów rozwiązywania konfliktów w ujęciu Thomasa-Kilmanna

5. Klasyfikacja VIA (ang. CSV - character strenghts and virtues classification; un-DSM-I) – historia powstania, kryteria wyłonienia sił charakteru, zastosowanie praktyczne w diagnostyce, procesie pomocy i prewencji psychologicznej

6. Zasoby osób o różnych stylach funkcjonowania w sytuacjach konfliktowych dookreślone z perspektywy klasyfikacji VIA:

a. Mądrość i wiedza (kreatywność, ciekawość, otwartość umysłu, zamiłowanie do wiedzy/uczenia się, perspektywa/mądrość)

b. Odwaga (dzielność, wytrwałość, uczciwość, entuzjazm)

c. Humanitaryzm (intymność, życzliwość, inteligencja społeczna)

d. Sprawiedliwość (postawa obywatelska-zdolność współpracy/poczucie wspólnoty, bezstronność, zdolności przywódcze)

e. Umiar (wielkoduszność, skromność i pokora, rozważa, samokontrola)

f. Transcendencja (wrażliwość na piękno i doskonałość, wdzięczność, nadzieja, poczucie humoru, duchowość i religijność)

Literatura:

Koncepcja zajęć w oparciu o:

Covey, S. R. (2003). 7 nawyków skutecznego działania. Inspirujące lekcje doskonalenia wewnętrznego i twórczych relacji z innymi. Gdańsk: Dom Wydawniczy REBIS.

Deutsch, M. (2005). Rozwiązywanie konfliktów. Teoria i praktyka. Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Peterson, Ch., Seligman, M. P. (2004). Character Strengths and Virtues. A Handbook and Classification. New York: Oxford University Press

Stern W. (1938). General psychology from the personalistic standpoint. New York: Macmillan.

Celińska-Miszczuk, A. 2008-2018.

Literatura dla Studentów – podstawowa:

Blum, R. (2009). Psychologia pozytywna w praktyce. 6 cnót i 24 siły dające szczęście. Warszawa: Wydawnictwo Bauer-Weltbild Media (KDC).

Celińska-Miszczuk, A., Uchnast, Z. (2012). Orientacja na współdziałanie z innymi - zabezpieczenie siebie a wartości realizowane w działaniu.

Empiryczne badania studentów. W B. Bereza, M. Ledwoch (red.), O jakości życia z perspektywy człowieka zdrowego i chorego. T. 2 (T. 2, ss. 73–87). Lublin.

Czuwara, A. (2009). Strategia współdziałanie „wygrana-wygrana” u młodzieży licealnej.

Doliński, D. (1998). Ciemna strona rywalizacji. Przegląd Psychologiczny, 42/3, 4, 181–200.

Kucharewicz, I. (2015). Co z tym szczęściem? Psychologia pozytywna w praktyce. Warszawa: Samo Sedno.

Peterson, Ch., Park, N. (2007). Klasyfikacja i pomiar sił charakteru: implikacje dla praktyki. W: P. A. Linley, S. Joseph (red.), Psychologia pozytywna w praktyce, s. 263-283. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Różycka, J., Wojciszke, B. (2010). Skala Wiary w Grę o Sumie Zerowej. Studia Psychologiczne, 48 (4), 33-44.

Tokarz, A. (1999). Kierowanie sobą i konstruowanie działania: dwie współczesne teorie motywacji, (s. 67-102). W: A. Galdowa (red.). Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości (s. 67-102). Kraków: Wydawnictwo. UJ.

Tyszka, T. (1998). Jasne strony rywalizacji. Przegląd Psychologiczny, 42/3, 4, 201–212.

Uchnast (red.), Synergia w relacjach interpersonalnych i w organizacjach. Wybrane zagadnienia z psychologii kierowania. Lublin - Nowy Sącz: TN KUL i WSB-NLU.

Literatura uzupełniająca:

Dąbrowski P.J. (1990). Praktyczna teoria negocjacji: negocjowanie bez poddawania się. Warszawa: Wydawnictwo Sorbog.

Peterson, C., Seligman, M. P. (2004). Character Strengths and Virtues. A Handbook and Classification. New York: Oxford University Press.

Roszkowska E., Wachowicz T. (red.) (2016). Negocjacje. Analiza i wspomaganie decyzji. Warszawa: Wolters Kluwer.

Ryan, R. M., Deci, E. L. (2000). Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being. American Psychologist, 55(1), 68-78.

Trzebińska, E. (2008). Psychologia pozytywna. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne.

Uchnast, Z. (2000). Samoaktualizacja a rozwój indywidualny i społeczny. W: L. Niebrzydowski (red.), Edukacja wobec wyzwań i zagrożeń współczesnej cywilizacji (s. 31-48). Łódź: Sa Lodart.

Urbaniak B. (red.) (2011). Efektywność zarządzania zasobami ludzkimi. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.